

Dubnový zážitek v meste perníku

Napsal uživatel Radovan Kaplan
Středa, 17 Duben 2002 01:00

Cesta do Pardubic začala vylosováním řidiče. V praxi je to ten člověk, na kterého je uvalena prohibice po dobu celého zájezdu. Nešťastník rozváží veselé kamarády po koncertech a následujících oslavách. "Zvítězil" Vlado Slavík z dvou prozaických důvodů. Cestu dokonale znal a jediný měl na akci volné auto.

Na 4. 4. 2002 jsme přijali pozvání do pardubického klubu Delta, kde jsme měli s Mincemi vo fontáne hrát jako hosté skupiny Poupata.

Nádherné slunečné počasí nám zpříjemňovalo cestu. Přejít státní hranice se obešel bez dramatických okolností a snad i proto nevznikl nový šlágr Hranice II. Po několika hodinách jízdy jsme se konečně přiblížili k cíli cesty. Vlado byl na místě činu už vloni na "Druhé míze" a tak jsme jeli najisto. Klub Delta má sídlo v Informačním centru mládeže v budově, v které je například i hvězdárna. Podle kopulovité střechy ji nemůžete přehlédnout.

S Poupatama jsme přicházeli ke klubu v stejnou dobu a tak jsme se vítali už ve dveřích. Času nebylo moc nazbyt. Rychle jsme se pustili do nastavování zvuku. Už dopředu jsme věděli, že ozvučovat nás bude sám zvukový mistr Mirek Hron. O to víc nás překvapila jeho skromnost, když nesměle přistoupil a zeptal se nás, jestli si na něho pamatujeme, že nás vloni ozvučoval v Hradci Králové.

Po deseti minutách bylo slyšet lepší zvuk než z desky a to se nezměnilo po celý večer. Krátce po nastavení zvuku se začali objevovat první diváci. Podle slov lídra Poupat, Víti Troníčka více než polovina diváků je stálých. Tuto zkušenost máme i my z klubu Fontána. Možná že i další kapely, které nečekají, že by je někdo znal. Znovu jsme si uvědomili, že získat si vlastní publikum je ohromnou devizou.

Dostali jsme důvěru a hodinu na to, aby mohl zaznít náš projev. Na koncerte s námi hrál poprvé v novém složení i náš nový mandolinista Mišo Kováčik. Zpočátku jsme měli obavy jak publikum přijme slovenskou kapelu. Příjemné bylo zjištění, že se na nás těšili. Mišo, který už předtím hrál v skupině Drúci, se chytil velmi rychle a koncert začal nabírat na obrátkách. Diváci se očividně dobře bavili a výborně spolupracovali. Hodina utekla jako voda a tak přišel čas na zahrání poslední písně. Ti se však s tímto faktem nesmířili a trvali na přídavku. Atmosféra byla tak bouřlivá, že jsme přidávali ještě půl hodiny. Přes přestávku na přestavění aparatury jsme šťastně přijímali gratulace a zájemcům prodávali "kolečka" s písničkami. Bohužel jsme jich měli

Dubnový zážitek v meste perníku

Napsal uživatel Radovan Kaplan
Středa, 17 Duben 2002 01:00

s sebou jen sedm, protože jsme nečekali na české straně větší ohlas. Ostatním zájemcům jsme slíbili, že jim nosiče pošleme. Slovenské folkové scéně jsme teda hanbu neudělali. Jinak, dodnes někteří pardubičtí diváci chválí bratislavské Rolničky, které už také v České republice vystupovaly.

Po naší maličkosti nastoupili hvězdy večera, domácí Poupata. Jejich každý koncert je vždy v něčem jiný. Vířá bleskově reaguje na vzniklé situace a diváky dokáže držet stále v pozornosti. Čeští přátelé střídavě zařazovali osvědčené "hitovky", písničky z alba, které co nevidět vyjde, jako i novinky. U novinek se nebáli používat "taháky". Nejvíc se nám líbil "tahák" Šárky. Svoje flétnové melodie měla zapsané stylem "FF# CG..." - velké a hlavně praktické. Zaujala nás i choreografie některých písniček. Děvčata například přes písně zvládly ponalévat nápoje na přípitek divákům a ještě včas odzpívat refrény. Vlado mi popovídal o tom, že Poupata se dokáží zabavit na množství věcí. Když je viděl minule, křtili kytaru, a teď zase na jevišti oslavovali deset let od první společné zkoušky. K tomu jim přišel blahopřát s dortem místní pán ředitel.

Příjemný večer však zdaleka neskončil. Obě dvě kapely se odebrali do vinárny u Schwartze, která se nachází při Pernštejnském náměstí, v blízkosti městské radnice. O tomto podniku se zmiňuji záměrně, protože majitel útulné vinárny, je velkým fanouškem FCT hudby. Vždy, když tam někdo z nás byl, vyhrávali tu večer "naživo" mnozí hudebníci. Je to i "domácí" podnik skupiny Poupata a pokud budete v Pardubicích a večer vinárničku navštívíte, může se stát, že tu tuto sympatickou partu přistihnete při "činu". Když nehraje zrovna živá hudba, můžete slyšet reprodukováný folk, country nebo trampské songy. A když budete mít žízeň můžete směle zazvonit na majitele cyklistickým zvonkem, umístěným na speciální zednické lžici, přizpůsobené na roznášení nápojů. Této příležitosti využil i Vlado, kterému náš kytarista Stano Štofčík udělil "milost" a osvobodil ho od "klíčků" od auta. Mohli jsme teda oslavit moje a Vladovy narozeniny. Nad ránem jsme se rozloučili s našimi hostiteli. Ne však nadlouho, mikulášským fanouškům klubu Fontána znova představíme skupinu Poupata s novou tvorbou už v červnu. Už teď se těšíme na nové zážitky.